

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Jany Kubenové v právní věci žalobkyně **A.Ch.**, nar., st. příslušnost Ukrajina, t.č. bytem Brno,, zast. JUDr. Filipem Mochnáčem, advokátem se sídlem Heršpická 5, P.O.Box 53, 639 53 Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**, oddělení pobytu cizinců, Jihomoravský kraj, Hněvkovského 30/65, 617 00 Brno, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Brně byla dne 7.1.2013 doručena žaloba datovaná téhož dne, v níž žalobkyně namítá, že 10.7.2012 podala žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání, která byla zaevidována pod č.j. OAM-42358/DP-2012, kterou postupně doplnila všemi potřebnými náležitostmi. Žalobkyně odkazuje na ust. § 71 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a dále namítá, že i pokud by na projednávání případ dopadalo ust. § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), je zřejmé, že lhůta pro vydání rozhodnutí žalovaného již marně uplynula. Žalobkyně dále uvádí, že se po marném uplynutí lhůty v souladu s ust. § 80 správního řádu

obrátila dne 22.11.2012 na nadřízený správní orgán, tj. ministra vnitra ČR s podnětem k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného. Nadřízený správní orgán však na podnět žalobkyně do dne podání žaloby nijak nereagoval. Vzhledem k uvedenému postupu došlo a dochází k neoprávněnému zásahu do práv žalobkyně, přičemž je zřejmé, že žalovaný nevydáním rozhodnutí ve věci samé ve shora uvedené zákonem stanovené lhůtě zůstává nečinný. Žalobkyně proto navrhuje, aby soud vydal rozsudek, kterým by uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci v řízení o žádosti žalobkyně vedeným pod č. j. OAM-42358/DP-2012 a dále povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.

Dne 21.3.2013 došlo soudu vyjádření žalovaného, v němž žalovaný uvádí, že žalobkyně žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podanou dne 10.7.2012 řádně nedoložila všemi potřebnými náležitostmi, pouze fotokopii cestovního dokladu, výpisu z obchodního rejstříku a plnou mocí a proto byla prostřednictvím zmocněné zástupkyně vyzvána dne 3.8.2012 k odstranění vad žádosti a zároveň bylo řízení přerušeno podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu. Dne 20.9.2012 požádala zmocněná zástupkyně o prodloužení lhůty k doložení požadovaných listin o 20 dní a o přerušení řízení podle § 64 odst. 2 správního řádu a její žádosti bylo vyhověno. Za účelem řádného zjištění skutečného stavu věci žalovaný dne 8.1.2013 předvolal žalobkyni k výsledku na 23.1.2013, o konání výsledku byla informována i zmocněná zástupkyně žalobkyně. V den konání výsledku sdělila zmocněná zástupkyně žalovanému, že žalobkyně má zaplacený pobyt na horách a požádala z tohoto důvodu o přesunutí výsledku na jiný termín, čemuž žalovaný vyhověl a dne 21.2.2013 žalobkyni předvolal k výsledku na 13.3.2013. Opět v den konání výsledku byla doručena další žádost zmocněné zástupkyně o změnu termínu, neboť žalobkyně měla být na Ukrajině. Žalovaný potřetí předvolal žalobkyni k výsledku na 3.4.2013. Podle žalovaného žaloba na nečinnost není důvodná a má za to, že byla podána účelově. Žalovaný je povinen zjišťovat stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a dodržení lhůty pro vydání rozhodnutí nesmí být na újmu správně a úplně zjištěného skutkového stavu věci, pro což činil a činí nezbytné úkony. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že se žalobkyně opakovaně nedostavuje ke správnímu úkonu, ke kterému je řádně předvolána. Podle žalovaného nejde z jeho strany o nečinnost, neboť provádí úkony za účelem vydání rozhodnutí. Náklady řízení žalovaný nepožaduje, navrhl, aby bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a vyslovil souhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání a navrhl soudu zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

V replice k vyjádření žalobkyně namítá, že žalovaný nesprávně vykládá pojem nečinnosti správního orgánu, který je podle něho v případě, pokud je správní orgán zcela pasivní. S tímto názorem žalobkyně nesouhlasí a cituje z článku JUDr. K.F., Ph.D. Tam vyslovena definice pojmu nečinnosti je obecně přijímaná a dopadá na projednávanou věc. Žalobkyně netvrdí, že správní orgán je absolutně nečinný, ale nečinný v tom smyslu, že se dopouští neodůvodněných průtahů ve správním řízení, kdy, ač provede nějaký úkon, dávno porušil svoji zákonnou povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé v zákonem uložené lhůtě. Žalobu v projednávané věci nelze posoudit jako účelovou, naopak postup žalovaného je účelový. Řízení o žádosti žalobkyně bylo zahájeno dne 10.7.2012, podnět žalobkyně k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného byl podán dne 22.11.2012 a žaloba dne 7.1.2013. Kroky žalovaného spočívající v provedení výsledku žalobkyně až dne 8.1.2013 na termín 23.1.2013 byly učiněny právě v reakci na úkony související s podáním žaloby pro nečinnost, když do jejího podání žalovaný značnou dobu nevyvíjel žádné kroky směřující ke zjištění skutkového stavu. Vyslovila souhlas, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání.

Dne 17.5.2013 žalovaný soudu sdělil, že dne 9.5.2013 vydal rozhodnutí a dne 21.5.2013 zaslal soudu rozhodnutí ze dne 9.5.2013, č.j. OAM-42358/DP-2012, kterým žalovaný rozhodl o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu tak, že žádost zamítl, neboť se účastnice řízení nedostavila k pohovoru.

Podle ust. § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle odst. 3 téhož paragrafu, soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu, č.j. 1 ANS 4/2008-62 ze dne 25.6.2008 „řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nelze zastavit podle § 47 písm. b) s.ř.s. z důvodu uspokojení navrhovatele po podání žaloby. Pokud bylo po zahájení soudního řízení vydáno rozhodnutí či osvědčení, čímž došlo k ukončení tvrzené nečinnosti správního orgánu, a žalobce nevzal žalobu zpět, soud ji zamítne podle § 81 odst. 3 s.ř.s. Pro tento případ je žalobce povinen nést nepříznivý následek svého procesního neúspěchu v podobě povinnosti uhradit žalovanému náklady řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s.). I zde se však může uplatnit pravidlo § 60 odst. 7 s.ř.s. (nepřiznání náhrady nákladů řízení z důvodů hodných zvláštního zřetele).“ (NSS EJ 366/2008).

Ze shora uvedeného je prokázáno, že žalovaný dne 9.5.2013, tj. ke dni rozhodnutí soudu, rozhodl o žádosti žalobkyně.

Soud proto ve smyslu ust. § 81 odst. 3 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., ale úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal, tudíž nepřichází v úvahu uplatnění pravidla podle § 60 odst. 7 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. května 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu